

Ο αγώνας της ΕΟΚΑ

Γράφει ο: Δημήτριος Περδίκης



1 Απριλίου 1955 - 1 Απριλίου 2017, 62 χρόνια πέρασαν από την ημέρα που ο κυπριακός λαός ξεσηκώθηκε με σύνθημα μία μόνο λέξη «ΕΝΩΣΙΣ».

Αυτή τη λέξη έγραφαν τα παιδιά και οι έφηβοι τα βράδια στους τοίχους, αυτή ήταν και η ιαχή στα τεράστια συλλαλητήρια στην Αθήνα, στην Λευκωσία και αλλού. Με αυτή την λέξη στο στόμα ξεψυχούσαν στις συγκρούσεις ή στην αγχόνη οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ.



Ήταν ένας αγώνας απελευθέρωσης από τον βρετανικό ζυγό με σκοπό την εθνική ολοκλήρωση, που δεν ήταν άλλη από την ένωση της μεγαλονήσου με τη μητέρα πατρίδα.

Κάποιοι καλαμαράδες προσπαθούν να δώσουν άλλη διάσταση στον αγώνα, μιλούν για ταξικό, για ανταποικιακό και αντιιμπεριαλιστικό αγώνα.



Αισχρά ψέματα ξεπουλημένων πολιτικάντηδων που για μικροκομματικά συμφέροντα επιχειρούν να χειραγωγήσουν, είτε για ίδιο όφελος είτε για υψηλά ιστάμενα συμφέροντα. Ξένα και εγχώρια.

Η Βρετανία με ιδιαίτερη διπλωματική τέχνη έβαλε την Τουρκία στο παιχνίδι. Φτάνουμε στην υπογραφή των συνθηκών Ζυρίχης και Λονδίνου, με τις οποίες η Κύπρος μεν έγινε ανεξάρτητο κράτος αλλά και η Τουρκία μπήκε από την Κερκόπορτα ως εγγυήτρια δύναμη και με την ΤΟΥΡΔΥΚ στο νησί. Ένα νησί στο οποίο σημαντικό κομμάτι της έκτασής του ανήκει ακόμα στην Βρετανία (ως κυρίαρχες Βρετανικές βάσεις) αλλά και, από το 1974, το 37% του εδάφους του βρίσκεται κάτω από τουρκική κατοχή. Τώρα προωθείται επιτακτικά, από κάποιους κύκλους η «λύση» της διζωνικής - δικοινοτικής ομοσπονδίας που είναι ο πιο σίγουρος δρόμος τουρκοποίησης όλου του νησιού. Τεράστια τα σφάλματα των ελληνικών ηγεσιών τόσο στην Αθήνα όσο και στην Λευκωσία.



Οι ήρωες της ΕΟΚΑ άλλα είχαν οραματισθεί και χρέος όλων πρέπει να είναι η συνέχιση του δρόμου που άνοιξαν αυτοί.